clerici. Unde ipſi miſerrimi luſores nõ ſoluꝫ
ludendo vno peccato peccãt. ſed multis. ſ. cu/
piditatis ⁊ auaricie ꝑ deſideriũ lucrãdi. vſu/
re. q2. xi. p. xij. ꝑſtant. ⁊ eſt vſura irremedia/
bilis. q2 alius expectat ꝑ annum. iſti aũt in mo
mento vis vſurã hñe. Ita rapina ibi ꝯmittit
⁊ furtũ. q2 voluntatẽ habes ſpoliandi ꝯ iuſtici
am. Item mendaciũ ⁊ plaſphemia ⁊ abnega
tio dei. ⁊ appropriatio ⁊ inuocatio demonum
ꝯmittit ꝑiuriũ ⁊ oĩa mala. Ubi oẽs ſunt ꝑuer
ſores xpiane religionis. ⁊ deriſores xpi. ⁊ ſue
digniſſime matris ⁊ ſanctoꝝ quoꝝ feſta dehõ
norant. ¶ Sed querit an omnis ludus ſit il
licitus ⁊ ꝓhibitus. dico ꝙ nõ. ſed aliqs lud⁹
põt licite fieri. ſicut ludus alee. ⁊ hoc quinqꝫ
modis. Primo dũ ꝑſona cõgrua ludit. vt ſe
cularis. q2 clericis in alea ludere nõ licet. pu/
blicus eñ aleator repellit a dignitate. non
obſtante cõſuetudine vt habet extra õ exceſ.
prela. inter dilectos. Talis etiã deponi põt
ſi ammonitus ſe nõ correxerit. xxiij. q. iiij. ſiqs
Scdo cõgruitas menſure vt vltra ſolidũ nõ
ludat. vel cõem zecham. Tertio requirit cõ/
gruitas materie. vt ꝓ eſculẽto vel poculento
ludat. Quarto ꝯgruitas temporis. vt tem/
pore debito qd nõ ſit temp⁹ penitentie. tem/
pus vacatiõis diuinoꝝ. ſicut diebus feſtiuis
⁊ hmõi. Quinto ꝙ non faciat ꝯ legem ludi.
i. ꝙ nõ male cõputet nec ludentem ꝓuocet.
Hec notantur. C. de vſu. alee. ⁊c.

¶ Sabbato poſt inuocauit.

Faciamuſ hic tria tabernacula. Matth. xvij. Secũdũ
philoſophũ. iiij. phi. Unũqdqꝫ naturaliter
vertitur ad locũ ſibi ꝓpriũ ⁊ ꝯuenientẽ ſue na
ture. vt ibi quieſcat ⁊ delectet talpa in terra.
piſcis in aqua. auis in aere. ⁊ ſalmandra in ig
ne. Sic deus cui ſunt delicie eſſe cum filijs
hominũ. vt cũ homine poſſet habitare ĩ aĩa
fecit tricliniũ trinitatis. camerã memorie pro
pře. vt ibi quieſceret ꝑ ꝯtinuã recordationeꝫ
camerã intelligentie ꝓ filio ꝑ ipſius ⁊ nullius
alterius cognitionẽ. camerã voluntatis ꝓ ſpi
ritu ſancto. ꝑ ſincerã dilectionẽ. In his nãqꝫ
tribus potentijs eſt ſm mgr̃m. i. ſen. diſ. iij.
imago ⁊ ſilitudo dei quã pctis ſeu multũ de/
turpamus ⁊ ſanctã trinitatem obprobrioſe a
mente expellim⁹. quã ſi reformare volumus ⁊
deũ reuocare ſm exhortationeꝫ pauli ad col/
loſ. expoliare debemus veterem hoĩem et in/
duere nouũ. q ſm deũ creat⁹ eſt glo. vt habe/
tur de peni. di. ij. Quoniam expoliare debe
mus habitum ⁊ vſum peccatoris ⁊ habitum
virtutum induere. vt mens rõnalis magis ⁊
magis creſcat ⁊ acquirat cognitionem dei. ⁊
illa reuocatio fit ſm imaginẽ. i. rõem que eſt
imago dei. Faciam⁹ igit hic in mente noſtra
tria tabernacula. ¶ Querit cũ mens huma/ Z
na ſiue aĩa ſit ſingulare tabernaculũ trinitatis
an de⁹ nobilius in ea ſit qꝫ in alijs creaturis.
Et videt ꝙ nõ. q2 ſm mgr̃m. i. ſen. di. xxxvij
Deus incõmutabiliter ſemꝑ in ſe exñs. pñti/
aliter potẽtialiter ⁊ eẽntialiter eſt in omni na/
tura. Igit videt ꝙ nõ habeat ſpecialem mo
dũ eſſendi in aĩa qꝫ in alijs rebus. Contra vbi
prius dicit idem mgr̃. ꝙ in ſanctis ſpiritibus
⁊ aĩabus eſt excellenti⁹. ſ. ꝑ grãm inhabitans
¶ Ad qd rñdendũ eſt notandũ ꝙ de⁹ eſt cũ A
aĩa tripliciter. Uno mõ vniuerſalit ⁊ per na/
turã quõ dr̃ eſſe in omnib⁹ rebus ꝑ eſſentiaꝫ
⁊ potentiã ⁊ pñtiam. ſm grego. ſuꝑ cantica.
ꝑ eſſentiã quidẽ inquãtũ adeſt omnibus. vt
cã eſſendi. ꝑ potentiã vero inquãtũ oĩa pote/
ſtati eius ſubdunt. ſed ꝑ pñtiam inquantum
oĩa nuda ⁊ apta ſunt oculis ei⁹. Alio mõ ſpi/
ritualiter ⁊ ꝑ grãm. quõ eſt cũ qualibet aĩa fi/
deli eã inhabitando. ſm mgr̃m ſen. di. xxxvij
ꝓ ſua capacitatis diuerſitate alij amplius alij
minus. quas ſibi dilectũ templũ gr̃a ſue bo/
nitatis edificauit. Nõ eñ vbicũqꝫ ẽ inhabi/
tat. vbicũqꝫ vero inhabitat ibi eſt. in ſolis nã
qꝫ bonis habitat ꝑ gratiã qui ſũt templũ ei⁹
¶ Tertio mõ ſingularit per illapſũ deificũ quõ B
ſolũ eſt in ꝑfectis. Unñ dixit angel⁹ ad gedeo/
nem. dñs tecum viroꝝ fortiſſime. Iudi. vi.
Gedeon ſignat viros ꝑfectos ⁊ fortiſſimos
ſpũ. Taliũ ꝑfectoꝝ ꝑſonã gerit ſacerdos in
miſſa. cui ſalutanti ꝓplm ⁊ dicenti. dñs vobi/
ſcũ. Rñdetur. ⁊ cũ ſpiritu tuo. ꝑ ſpiritũ intel/
ligit mentis intimũ. nec etiã ſufficit ſacerdoti
tanti myſterij ſacra tractanti ꝙ dñs ſit ſecuꝫ
illo modo qꝫ primo mõ ⁊ ꝑ cõem grãm õ qua
dictũ in ſcdo. ſicut eſt cũ ceteris fidelib⁹ cõ/
munibus. quos ipſe ꝑallocut⁹ fuerat. dicẽs.
dñs vobiſcũ. Et iõ ſibi nõ rñdet. ſit ⁊ tecum.
ſed dr̃ ⁊ cũ ſpũ tuo. q. d. ⁊ dñs ſit tecum. non
ſicut nobiſcũ ſed plusqꝫ nobiſcũ ⁊ intimiori
⁊ excellentiori ⁊ ſublimiori mõ qꝫ nobiſcũ. ſic
etiã ſublimiori mõ fuit cũ virgine qꝫ cum ali/

qua creatura. quare. b. Aug. in ſmone loqñs
in pſona angeli ad btã virginẽ dicit. dñs
tecũ ſed nõ ſic mecũ. ſed pluſq̃ʒ mecũ. tecum
dñs in corde. tecũ in vtero. tecuʒ in auxilio.
Gratulare ğ btã virgo xp̃s rex de ſolio ſuo ve
nit in vtero tuo ex ſinu pr̃is in vtero dignatus
eſt deſcẽdere tuis. Sic etiã intimiori mõ ha
bitat de⁹ cũ mentib⁹ amoroſis ⁊ pfectis. Vñ
berñ. ſup cañ. ſermo. xxij. Nõ oĩno ↄtẽta erit
aĩa ſic affecta ⁊ ſic dilecta cõmuni. ſ. pñtia ſpõ
ſi ſicut ceteri. niſi ſpeciali prerogatiua intimis
illũ affectibus atq̃ʒ ipis medullis cordis celi
tus illapſis ſuſcipiat. habeatq̃ʒ preſto qđ de/
ſiderat. Hũc modũ diuine pñtie ⁊ tactũ dile
ctiſſimi ſpõſi ⁊ amplexũ amoriſeꝝ verbi eter/
ni experta fuerat illa amoroſa aĩa hugonis de
ſancto vic. in de arra anime ſic dicẽs. Quid
ẽ inquit illud dulce qđ in ei⁹ recordatiõe ali
qñ me tangere ſolet. ⁊ tã vehement̃ atq̃ʒ ſua/
uiter afficere. vt iã tota qđdãmõ a meipa ali
enari ⁊ attrahi ꝗ neſcio incipiã exhilarat̃ con
ſcĩa in obliuionẽ oĩm p̃teritoꝝ maloꝝ memo/
ria cor illuminat̃. deſideriũ iocũdat̃. iãq̃ʒ ali/
bi neſcio vbi me tũc video ⁊ quaſi quibuſdã
amplexib⁹ amoris intus teneor. ſʒ neſcio qđ
illud ſit ⁊ tñ illud ſemp retinere ⁊ nũq̃ʒ pde/
re toto animi niſu laboro. luctat̃ qđdãmõ et
delectat̃ anim⁹ ne recedat ab eo qđ ſemp am/
plecti deſiderat. ⁊ quaſi in illo omniũ deſide/
rioꝝ finẽ ſe inueniens. ſũme ⁊ ineffabiliter ex
ultat. nihil ampli⁹ q̃rens ſemp ſic q̃ʒ ſic eẽ vo
lens. Nunquid ille eſt dilect⁹ meus. Rñdit
Hugo. O aĩa mea vbi ille eſt dilect⁹ tu⁹ qui
viſitat te. ſed venit inuiſibilis venit occultus
vt tangat te nõ vt videat̃ a te. venit vt nõ te/
cũ effundat. ſed vt guſtandũ p̃beat ſe. non vt
impleat deſideriũ. ſed vt trahat affectuʒ. Et
ſic pʒ ille ſingularis mod⁹ quo de⁹ eſt cũ men
tibus deuotis. Querit̃ iteꝝ cũ modo de⁹
inhabitet mentes ſanctoꝝ. vbi habitabat añ
q̃ʒ fecerat celũ ⁊ terrã ⁊ mentes deuotoꝝ. Di
cit mgr̃ in. i. ſen. di. xxxvij. ꝙ in ſe habitabat
deus eñ apud ſe habitat. ⁊ apud ſe eſt. Sed
querit̃ an etiã in diabolo habitet. dico ꝙ nõ.
qꝛ nõ eſt capax grẽ. Vñ dicit ſanctus tho. in
ↄpendio ſuo. ꝙ quedã ſũt noĩa q̃ important
naturas, put ſũt nature. in his ↄcedendũ eſt
ꝙ deus inſit. ſunt aliqua p que intelliguntur
deformitates vt diabolus. de quibus nõ eſt
dõm. ꝙ deus inſit niſi addat̃ inquãtũ ſpũs

vel aliud tale. Sic etiã eſt ĩ diabolo p pñtiaʒ
potentiã. ⁊ eſſentiã inquãtũ ſpũs. Sed quõ
eſt in rebus omnibus. ⁊ tñ nõ inquinat̃ ſordi
bus eaꝝ. Dicit mgr̃ ſen. in primo. ꝙ ſicut ſol
radios ſuos ſine vlla pollutiõe ſui effũdit ſu/
p loca ⁊ corpa. nõ ſolũ munda. ſed etiã immũ
da ac ſordibus fetentia quoꝝ ↄtactu homĩes
ac queq̃ʒ alie res inficiũt̃. Solis vero radijs
impolluti ⁊ incõtaminati ea ↄtigentes exiſtũt
Nõ igit̃ eſt mirandũ ſi eſſentia diuina omni/
no ſimplex ⁊ incõtaminabilis oĩa replet loca
⁊ omnibus creaturis eſſentialiter ineſt. nec ta
men cuiuſq̃ʒ ſordibus rei cõtaminet̃ vel ↄtin
gat̃. Vñ augu. in li. de natura boni. Cum in
deo inquit ſint omnia q̃ ↄdidit. nõ tñ inq̃nãt
eũ illi ꝗ peccãt. ⁊c. ¶ Quãtũ ad ↄtinuatiõeʒ
litteralem euãgelij. heri docebat̃ quõ pctõr
debebat mundari a peccati macula. hodie ꝗ/
modo trinitas btã elegit inhabitare munda
tabernacula. Et ſm hoc tres ſũt ptes que ſm
tria tabernacl'a habẽt̃ ad honorẽ ſcẽ trinitat̃.
In prima oſtenditur quomodo deus taber/
naculuʒ virginale formauit. per ſingularem
ſanctitatem.
In ſecunda quomodo tabernaculum menta/
le adaptauit per virtualem charitatem.
In tertia quomodo tabernaculum materiale
ordinauit ad generalem pietatem.

Dico nanque primo.

ꝙ deus p ſingularem ſanctitatem ſibi forma
uit tabernaculũ virgineum. ſ. mariã vt in ea
glioſe nuptie, p filio dei poſſent celebrari. Lo
cus eñ ſm phm. iiij. phi. dʒ pportionari loca
to. Cum igit̃ filius dei ſit nobiliſſimus ⁊ di/
gniſſimus locus ⁊ tabernaculũ ſuũ in ꝗ debe/
bat. ix. menſibus quieſcere. ⁊ hũane nature
copulari merito fuit p̃cioſiſſimus ⁊ omni vir
tute decoratus. qualis fuit maria. iuxta illud
Cañ. iiij. Tota pulcra es. ⁊c. Sup ꝗ dicit ale/
xan. Nequaq̃ʒ preelegiſſet eã niſi eſſet ceteris
creaturis dignior deo dilectior. trinitati gra/
tioſior. ⁊ vniuerſis excellentior. Nec mirũ
cũ rex celoꝝ formauit ad inhabitandum.
Carnem virginis vt tabernaculũ ſtellare.
Animam eius vt tabernaculum ſolare.
Naturã vtriuſq̃ʒ vt tabernaculum regale.
Primo eñ fuit caro virginis formata vt ſtel
la p regem celoꝝ. ad quã formationem ↄſide
ro huius vite tres ſapientes in ſpũ eleuatos.

atteſtantes huius rei myſteriū. Primꝰ de le
ge nature fuit balaam. filius beoꝛ qui in ſpū
eleuatꝰ. videns mariā ſm carnē formari i mū
dicia ſtellari. clamat ꝓphetādo. Numē. xxiiij
Orietᷣ inquit ſtella ex iacob. ⁊ bn̄ dicitᷣ ſtella
qꝛ ſtella ē ſplendida. nullā hn̄s grauitatē. vt
dicit philoſophus. ij. celi. Ita maria mūdiſ/
ſima ſm carnē extincto fomite nullā ſenſit re
bellionē carnis. imo fortiſſimā habuit carnis
repreſſionē. Et iō dicūt multi doc. ꝙ in eiꝰ car
ne nūq̄ȝ fuerit languoꝛ nature. vel lex mēbro/
rū vel fomes pctī. vel dn̄ium pollicitū volun/
tatis ad ſenſū ſed dn̄ium diſpoſitū ſicut i ſta/
tu innocentie. Quare de lege ſcripta ſapien/
tiſſimꝰ ſalo. in quadā viſione imaginaria ele/
uatꝰ. iſtā mulierē fortē vidit ꝓcul formari ſꝫ
carnē. ⁊ ideo dicit ꝓuer. vl. c. Fortitudo ⁊ de
coꝛ indumentū eiꝰ. Poſt hoc de lege grē. b.
Augu. in q̄dā lumē viuificū eleuatꝰ altius
prioribus videns mrēm dei ſm carnis forma
tionem. ꝓrupit in hec verba. Quis potuit i
huius aīa ſine carne locus eē vicioꝝ q̄ ad celi
vicē cōtinentis oīa. dn̄i templū eſt affecta. Fi
guratᷣ nāq̄ȝ vterꝰ virginis ꝑ arcā noe. de qua
habetᷣ gen̄. viij. ꝙ in archa noe vbi familiaȝ
ſuā ſaluauit. erat feneſtra vitrea. ꝑ quā aque
diluuij nō intrauerūt. ſed ſola lux qua oēs i
archa videbāt. Moraliter ꝑ archā intelligitᷣ
corpꝰ virginis ſiue vterꝰ in quo verus noe. i.
dei filius requieuit. Noe em̄ interꝑtatᷣ requi
es. vn̄ eccl. xxiiij. Qui creauit me. requieuit
i tabernaculo meo. Feneſtra vitrea auditꝰ vir
ginis ꝑ quā lux diuine grē angelo nūciāte in
trauit. quā grām oībus d̄ familia noe ꝑticipa
uit in oībus fidelibꝰ. nihilominus aq̄ diluuij
pctī nūq̄ȝ ꝑ feneſtrā alicuꝰ ſenſus ipiꝰ intra/
E re potuerūt. Secūdo ꝑfatus rex celoꝝ viſus
eſt formare aīam virginis. vt tabernaculū ſo
lare que a ſui principio radijs vt ſolaribꝰ mū
diſſimis refulſit. quā pulcritudinē ⁊ claritatē
ꝯſiderās angelica natura. in eius laudē ꝓru/
pit ꝑ hec verba. Pulcritudo eiꝰ eſt celi ſpēs i
viſione glie. eccl. xliij. Aſpectꝰ eiꝰ vt ſol in ex
im vas plenū grē. ad quos cantꝰ nōnullos cō
ſidero viatores quadā luce imaginaria eleua
tos in ſpū. ⁊ ſub lege nature ille vir ſanctꝰ iob
qui vidit ſolē fulgere q̄ ad aīam marie ⁊ lunā
incedere clare. ſ. eiꝰ carnē. ⁊ letatū eſt coꝛ eiꝰ.
Iob. xxxi. Et de lege ſcripta ponunt nōnulli
ſanctū ꝓphetā dauid intellectualiter altꝰ ele/
natū qui vidit ſponſū. i. dei filiū in ſole pone
re tabernaculū ſuū di. In ſole poſuit taberna
culū ſuū. i. in aīam marie poſuit tabernaculuȝ
Et de lege grē ad hāc viſionē. b. ambro. ē ele
uatus. videns animā virginis ſolā tam clare
⁊ a ſui principio ꝑſeruatiue redēptā ait. quid
em̄ nobilius dei mrē. q̄d ſplendidiꝰ ea. quam
ſplendoꝛ elegit. vt de ceteris eiꝰ virtutibꝰ ta/
ceā. virgo erat nō ſolū corꝑe ſed ⁊ mente. hec
ambro. ſuꝑ lucā ⁊. in li. de ſancta virginitate
virginis ex viſione. Ambro. aīa marie nō fu/
it a cāu eleuata ſed a caſu ꝑſeruata. alias non
virgo mente. ſed pctō corrupta. Figuratᷣ per
portā quā vidit ezech. q̄ nūq̄ȝ fuit apta. ſꝫ ſꝑ
clauſa. eze. xliiij. g̃ ꝑ eā nunq̄ȝ intrauit pctm̄.
al's nō fuiſſet ſemꝑ clauſa. Tertio rex celo F
rū iteꝝ viſus eſt formare ſibi terciū taberna/
culū ad modū regalis triclinij ꝓ lectulo ſalo/
monis. ſ. mariā totā dotando corꝑe ⁊ anima
⁊ animā vniendo cū corꝑe. In cuius vnione
quas natura angelica ꝓtulit laudes in celo.
ex terrenis pōt argui. Nā ouidꝰ naſo. exn̄s i
inſula ponti. ad viſionē huius tabernaculi ē
aliqualiter eleuatus. ⁊ iō in. iij. li. de vetula d̄
hac virgine ⁊ eiꝰ magnificentia. ꝓrupit i hec
verba. Eſunda quidē magni aī magniq̄ȝ de/
coris pluris honeſtatis. Et virgilius maro.
exn̄s in europa ad viſionem hāc. vbi rex foꝛ
mauit illud tabernaculū terciū eſt eleuatꝰ. Iō
dicit in bucolicorum egloga. iiij. Iam venit
carminis etas iā redit ⁊ virgo. Hoc taberna
culum etiā ꝯſiderans in ſua dignitate ⁊ deco
re. Hiero. exn̄s i roma ꝓclamat. Quid nos
tanilli. quid actiōe puſilli quid in eius laudi
bus referamus cū ſi oīm nrm̄ mēbra verteren/
tur in linguas. eā laudare ſufficeret nullus al
tioꝛ celo eſt. de qua loqui nitimur. abiſſo ꝓfū
dioꝛ. cui laudes dicere conamur. Si celum
inquit te vocē altioꝛ es. ſi mrēm gentiū prece
dis. ſi formā dei te appellem. digna exiſtis. ſi
dn̄am angeloꝝ ꝑ ata eē ꝓbaris. quid igitᷣ di/
gne de te dicā. neſcio hec ille. Sed queri G
tur cū maria ſit omni laude digniſſima. an h̃
magis meruerit xp̄m cōcipiendo mente q̄ȝ cō
cipiendo ⁊ pariendo carne. Rn̄det Augu. in
li. de virgi. ꝙ beatioꝛ fuit btā virgo cōcipien/
do xp̄m mente q̄ȝ carne. qꝛ ex eo ꝙ ſumꝰ ꝯiū/
cti ſanctis carnis ꝓpinquitate. nō in hoc beati
ſumus. nec in hoc ſtat nrm̄ meritū ⁊ bonū. ſꝫ
ſi doctrina ⁊ moribꝰ obediēdo atq̄ȝ imitādo

ſanctis coherem⁹. i. hoc boni ſum⁹ ⁊ meremur
¶ Vñ cū diceret xp̄o beat⁹ venter qui te porta-
uit. ¶ Rñdit xp̄s. ¶ Quinimo bt̄i qui audiūt ver
bū dei ⁊ cuſtodiūt illud. ꝓpter qđ concludit
ibidē aug. ꝙ mr̄na ꝓpinquitas nihil marie ꝓ-
fuiſſet. niſi felici⁹ deū corde q̄ȝ carne geſtaſſet
⁊ ꝑ ꝯñs magis meruit ex virginitate cōcipien
do xp̄m mente q̄ȝ mr̄nitate xp̄m ꝯcipiendo ⁊
ꝑiendo carne. ¶ Iſtud tñ verū ē ſi cōſideremus
illa duo ſcḋm ſe. ꝓut vnū non includit aliud.
¶ Virginitas enī q̄ eſt ꝓpter deū ſcḋm quā ꝯcipi
mus xp̄m mente ſine carnali cōceptiōe eſt me
h lior q̄ȝ cōceptio carnalis ſiue mentalis. ¶ Sȝ
ſi illa duo ſeinuicē nō excludūt. ita ꝙ cōcipe
xp̄m carne q̄ȝ tñ eſt de ſe. quadā cōgruitate vl'
neceſſitate includat. concipe xp̄m mente. ſic
mr̄nitas dei in .b. virgine fuit potior q̄ȝ virgi
nitas. qr̄ mr̄nitas hm̄oi includit virginitatē
⁊ ſanctitatē. ⁊ nō ecōuerſo. ¶ Indecēs enī fuiſ-
ſet. ⁊ ꝑ ꝯñs impoſſibile q̄ð aliq̄ nō m̄rem dei eē
⁊ nō ſanctā ⁊ virginem. ¶ Nō eſt aūt incōueni-
ens ecōuerſo. qr̄ multi ſancti ⁊ boni ſūt conci
pientes xp̄m mente. qui tñ ip̄m nō cōcipiunt
carne ſimplr̄ ḡ dicendo ꝙ mr̄nitas in btā vir
gine eſt potior ⁊ magis meritoria. q̄ȝ virgini
tas. ¶ Sic ſi querit̄ qđ eſt melius viuere an eē
¶ Dicendū ꝙ viuere eſt meli⁹ q̄ȝ eſſe. qr̄ nō in-
uenit̄ viuere ſine eſſe. ſed bene econuerſo

J ¶ Dico ſecūdo quod de
us ꝑ ſingularem charitatē mentem nr̄am ad
hoc coaptauit ⁊ cor diſpoſuit. vt ſpūſſanctus
poſſet ibi ꝑmanere cū virtutib⁹ ornaret̄. ¶ Na
ſic dicit phs. viij. ethi. ¶ Silia ſilibus congau
dent puri ⁊ mūdi delectant̄ in puris ⁊ mūdis
ſicut videm⁹ pueros a puritate vocatos maxi
me in floribus delectari. ⁊ porcos immūdos
in ſtercore verſus. ¶ Gaudet porc⁹ in ceno pl⁹
q̄ȝ in fonte ſereno. ¶ Sic imundi pctōres ma-
gis pctīs delectant̄ q̄ȝ virtutib⁹. ¶ Et iō porc⁹
infernalis imundus ſpūs cū eiſdem habitat
¶ Puri aūt ⁊ iuſti qui in florib⁹ virtutū delectā
tur. ſ. fide. ſpe. ⁊ charitate. hūilitate. caſtitate
iuſticia ⁊ miſericordia. hn̄t ſpūm mundū. i.
ſpūm ſcm̄ in cordibus eoꝝ. quare dr̄ de pe.
di. ij. pōt. ¶ In his itaqȝ virtutibus ſine quib⁹
ad vitā minime ꝑuenit̄. ſpūſſanct⁹ in electoꝝ
k ſuoꝝ cordib⁹ ꝑmanet. ¶ In qua quidem ꝑ-
manentia notat̄ ſingularis ꝓrogatiua dei po-
nens tria. ſcilicet.

¶ Singularitatem diuine dilectionis.
¶ Singularitatē donoꝝ diuine diſpenſatiōis
¶ Singularitatē diuine ꝓuidentie ⁊ curatiōis
¶ Dico primo ꝙ de⁹ ſiue ſpūſſanct⁹ aīam mun
dā ⁊ virtutibus ornatā ita ſingulariter dili-
git ꝙ ipſā in oībus ⁊ omnia in ipā diligit ⁊ ꝓ
pter ipſam. ⁊ nihil ſine ipā diligit. ¶ Vñ hugo
de arra aīe. affectanti ſe vnire ⁊ ſolā ſingulari
ter diligi a dilecto ſic ait. ¶ Nihil o anima pri-
uilegio ſingularis amoris tui ſocietas bonoꝝ
p̄ſcribit. qr̄ ſponſus tu⁹ in oībus te. ⁊ q̄s dili-
git ꝓpter te ac ꝑ hoc ſingularit̄ ⁊ vnice. ¶ Sȝ
q̄ris quō ille amor ſpūſſancti poſſit dici ſingu
laris ad vnā animā. cū tñ ſit cōis omnibus p̄
ſertim cū omne diuiſū in plā min⁹ ſit ſingula
re. qr̄ virtus vnita fortior eſt ſeipā diſperſa.
¶ Dōm ꝙ obiectio hn̄ currit de amore carnali
ſed ſec⁹ eſt de amore ſpūali ⁊ maxime in deo.
cui⁹ amor rōne diuine ſimplicitatis omnino
vnic⁹ eſt ⁊ indiuiſibilis ⁊ iō de⁹ oīa vnice dili
git. ⁊ ipā in oībus diligit. ¶ Vñ hugo. vbi ſu-
pra. ¶ Iſte inqt amor vnic⁹ eſt nō priuat⁹ ſolus
nec tñ ſolitarius ꝑticipat⁹ nec diuiſus. cōis ⁊
ſingularis. cūctoꝝ ſingulus ⁊ ſingularis tot⁹
nec ꝑticipatione decreſcens. nec vſu deficiēs
nec tp̄e veteraſcens. antiqu⁹ ⁊ nou⁹ affectu de
ſiderabilis expientia dulcis. fructu eternus.
iocūditate plen⁹. ¶ Sed replicares. licet ex l
p̄dictis hn̄ ꝓbet̄ indiuiſibilitas amoris diuini
nō tñ arguit̄ ei⁹ ſingularitas ꝙ eadem rōne
ſingula diligat. ⁊ quālibet aīam bonā ⁊ min⁹
ꝑfectā. ¶ Ad hō dōm ꝙ ſic eſt de ideis in mente
diuina q̄ ſcḋm ꝙ ad eēntiā ꝑtinent ſunt omni-
no ſimplices ⁊ indeterminate. ſic ⁊ ipā eēntia
diuina tñ ſcḋm ꝙ importāt reſpect⁹ ad creatu-
ras. quaꝝ ſunt exemplaria. ſic ſūt alie ⁊ alie.
¶ Sic pōt dici in ꝓpoſito de amore dei. ꝙ licet
vnicus ſit ⁊ ſimplex ꝑ cōparationem ad deū. vt
tñ reſpicit hāc ⁊ hāc aīam ſub aliqua rōne ſin
gularitatis reſpicit vnā ⁊ nō aliā. ¶ Vñ de qua
libet aīa ꝑfecta dicit ſpōſus cant. vi. ¶ Vna eſt
colūba mea. vna eſt ꝑfecta mea. ¶ Ad deſignā
dū etiā huius dilectiōis ſingularitatē dixit
gabriel marie. ¶ Benedicta tu in mulieribus ⁊
nō dixit ſup mulieres. ¶ Plus eſt enī aliq̄ȝ di-
ligi in omnibus mulieribus. q̄ȝ ſup oēs mu-
lieres. qr̄ poſſibile eſt aliquā diligi ſup oēs.
q̄ tñ nō diligit̄ in omnibus. ¶ Diligere enī in
omnibus aliquā eſt in omni dilectione ipām
intendere. etiam ꝓpter ipām oēs diligere ⁊

nullã diligi ſine ipa. Et hec ſingularitas dile
ctiõis figurata eſt in heſter. que inter multas
puellas. ⁊ in omnibus ſola vnice dilecta fuit
ab aſſuero rege. Et beata virgo a deo. Unde
etiã de qualibet tali virgine cantat. Elegit eã
M deus ⁊ p̄elegit eã. ⁊c. ¶ Secũdo ſpũſſanctꝰ
animã mundã ornatã virtutibus ꝓ ſuã ꝑma/
nentiã ⁊ inhabitatiõem ſingulariter dotat do
nis dei. Ad cuiꝰ euidentiã eſt ſciendũ ꝙ dono
rũ dei quedã ſunt cõia. vt ea que ad vſũ vni/
uerſoꝝ veniunt. vt ſol ⁊ luna. ſpiramẽ aeris ⁊
ſilia. Quedã ſũt ſpecialia. vt ea que nõ ĩ om
nibus. ſed cuidã ſocietati cõceſſa ſũt. vt colũ
na nubis. ⁊ mãna iudeis fuerũt ↄceſſa. ⁊ nũc
fides ⁊ ſapiã ⁊ hmõi ↄcedunt fidelibꝰ. Que
singularia dã vero ſũt ~~ſecularia~~. vt ea que vnicuiqꝫ pro
pria impẽta ſunt. ſic abrahe fides dauid man
ſuetudo ſalomoni ſapiẽtia. ſamſoni fortitudo
iob patientia. petro principatꝰ aploꝝ. paulo
aplatus gentiũ. iohãni priuilegiũ amoris. be/
ate virgini fecũditas virginalis ⁊ ſilr̃ ẽ de ſin
gulis membꝰ. ꝙ ſꝑ quilibet hꝫ aliqͦd bonũ
dei. ita ſibi ſingulare. ꝙ nulli alteri ſm illum
N modũ ↄpetit. ¶ Exẽplũ familiare eſt in facie
hũana. qꝛ in qualibet facie hũana ẽ indita na/
turaliter aliqua diſtinctio ſingularitatis qua
nulla ſibi q̃ ad oĩa ſil'is inuenit. Sic etiam ĩ
facie mẽtali. Unde etiã de quolibet ſcõ cantat.
Nõ eſt inuentꝰ ſil'is illi. Et ſm hãc ſingulari/
tatẽ cuilibet ĩ merito ↄpetit ſingularis rõ ĩ pꝛ/
mio. Unde quilibet ſanctꝰ in pr̃ia hꝫ aliqͦd pre/
miũ ſm aliquẽ modũ ſingularẽ qui nõ ẽ ĩ ali/
quo alio ſancto. Et exinde bñ ſaluat ꝙ quili
bet ſanctus in ſuo feſto in ſuplatino cõmẽdat
Hec ſingularitas meritoꝝ ⁊ p̄miorũ relucet
plurimũ in effectu quẽ opat ſpũſſanctꝰ ꝑ hos
in quibus manet. Unde aliquibꝰ deuotis pſo/
nis fiunt crebro aliq̃ appitiones. que tñ nõ fi
unt aliis in eodẽ gradu charitatis. vl' etiã ma
ioris exñtibus. Similr̃ quidã ſancti multis cla/
rent miraculis. quibus non clarent alij etiam
maioris meriti ⁊ p̄mij. Sic. b. Nicolaꝰ plura
opat miracula q̃ȝ ſanctꝰ petrꝰ. Cuius rõ enim
colligi põt ex dictis. hec em̃ ipi meruerũt ali
q̃ ſingulari mõ gr̃e q̃ȝuis nobis occulto. Unde
bern̄. ſup cañ. Non omnibs eodẽ mõ data eſt
gr̃a. porro thomas in latere iohães in pecto
re. petrꝰ in ſinu pr̃is. Paulus in tertio celo.
ſecreta hmõi gr̃aꝝ aſſecuti ſũt. Et primo tho.
in fundamento fidei iohães in loco charita

tis. paulus in intimo ſapiẽ. petrꝰ in luce veri/
tatis. Sic apud ſpõſum manſiões multe ſũt
⁊ ſm ꝙ recipit tabernaculũ diſpoſitũ ⁊ mundũ
ita dotat eũ ſingulari priuilegio. Et iõ quili/
bet deuotus põt dicere cũ pſ. Tu dñe ſingu
lariter in ſpe. cõſti. me. ⁊c. Tertio ſpiritus
ſanctꝰ aĩam mũdã ꝑ ſui habitationem cuſto/
dit ꝑ ſingularem ꝓuidentiã ⁊ curã. qꝛ videlꝫ
deus ita ſingulariter curã hꝫ vt de aĩa deuo/
ta. q. circa eã ſolã occupet. Unde hugo vbi ſu
pra Sic certe mihi videt cũ eius miſeratões
circa me attendo ꝙ ſi fas eſt dicere. qͦd ãmõ
nihil agat aliud deꝰ. niſi vt mee ſaluti ꝓuide
at. ⁊ ita totũ ad cuſtodiã meã occupatũ eũ vi
deo. q. oĩm oblitus ſit. ⁊ mihi ſoli vacare ve/
lit ſemꝑ ſe pñtẽ exhibet. ſemꝑ ſe patũ offert.
q̃cunqꝫ verto me. nõ me deſerit. vbicũqꝫ fue/
ro. nõ recedit. q̃cquid egero pariter aſſiſtit.
¶ Sꝫ qrit an ꝑ aliqͦd ſignũ poſſit q̃s certifi/ O
cari. ꝙ ſpũſſanctꝰ habitet in eo. Dicendũ ꝙ
de lege cõi nullus põt eẽ certꝰ qꝛ neſcit hõ an
odio vel amore dignus ſit. Sꝫ de lege ſp̄ali
deus hoc põt alicui euident oñdere. Sic cre/
dit de moiſe. ꝙ in viſione clara dei hoc ↄgno
uerit. ⁊ de paulo in raptu. ⁊ de btã virgine. ⁊
multis aliis. Nõ aũt de lege cõi. hoc ꝑ ſe nul
lus poſſit ſcire ꝑ aliqͦd ſignũ probat. qꝛ ſi per
aliqͦd ſignũ hoc poſſet ſcire. hoc maxime eẽt
ꝑ vnũ iſtoꝝ. ſ. ꝑ receptionem viſibilẽ ſpiritꝰ
ſancti. vel ꝑ emũdatiõem ab omni pctõ veni/
ali ⁊ actuali. vel per reuelationem ſecretorum
dei. vel per deſideriũ morãdi cũ xpo ⁊ moriẽ/
di cũ corpe. ſed nullũ iſtoꝝ eſt euidẽs ſignũ
Primũ nõ. qͦd pꝫ de Nicolao aduena q̃ fuit
vnus de. vij. diaconibꝰ electis in cuſtodia vi
duaꝝ ſpũ ſancto plenus. vt teſtat luc. in act.
q̃ recepit ſpũ ſcm̃ apparent ⁊ tñ apoſtatauit
in fide. ⁊ multa iniqua ſeminauit ⁊ p̄dicauit.
de q̃ dixit ioh. in apoc. i. c. Habeo aduerſus
te pauca. q̃m habes illic. ſ. in ecclia ꝑgama te
nentes doctrinã nicolaitaꝝ. Nec ſm ſignum
eſt euidens. Nã licet aliqui diu manent ſine
pctõ ⁊ remorſu venialis ⁊ mortalis culpe. atꝰ
tñ nõ ſunt certi de ſalute eterna. Apl's em̃ nõ
ſine cã dixit. Nihil mihi ↄſcius ſũ. ſed in hoc
nõ iuſtificatus ſum. ⁊ alibi. Qui ſe exiſtimat
ſtare. videat ne cadat. Cecidit em̃ adã q̃ fuit
in tanta pfectione. ⁊ pfectiſſimo ſtatu creatꝰ.
Etiã iudas diu cũ xpo vixit ſine pctõ ⁊ tñ pe/
rijt. Nec inſuper tertiũ ſignũ eſt euidens. nã

⁊ balaā fuit ꝓpheta ⁊ multa ſecreta dei ē ſcru/
tatus. ⁊ tñ inter dānatos reputatus. hoc idē
pꝫ de multis qui miracula facient tpe antixpi
de quibus dr̄ in euāgelio. q̄d dicturi ſunt in
die iudicij. Dñe nōne in nomīe tuo ꝓpheta/
uimus ⁊ ſigna ⁊ miracula fecimus ⁊c̄. Hec eti
am eſt euidens ſignū in morientibus ꝑ xp̄o.
qm̄ multi ſe interfecerūt ꝑ xp̄o. de quib⁹ du/
biū eſt an ſint ſaluati. ſic recitat augu. i. de ci.
dei. c. xxvi. De monialibus q̄ ſeipās rome in
terfecerunt in flumine ꝑcipitando. nolentes
nauigare ad paganos. Et ita habem⁹ ꝙ nul/
lū ſignum eſt euidens ad hoc ꝙ aliquis ſciat
ſe eſſe in charitate. ⁊ habeat ſpiritū ſcm̄. De/
bet g̃ quilibet ſe pare quātū pōt ad h̄ vt ſpūm
ſcm̄ ſuſcipiat. vel ſi hꝫ ne eum perdat.

P ¶ **Tertia pars in qua no**
tat̄ quō trinitas ſancta tabernaculū materia/
le ordinauit ad pietatis ſue generalē influen
tiā. De q̄ dr̄ ꝑ ps. xlv. Sanctificauit taberna/
culū ſuū altiſſimus. Nā ſic ſol ſm̄ ptholomeū
phūm in ꝓpria domo. ſ. in leone eſt maxime
virtutis ⁊ influentie. vt pꝫ in diebus canicu/
larib⁹ qñ feruore ſui gramina arefacit ⁊ terrā
exiccat. Sic deus in eccl̄ia quā ꝑ ſpēali do/
mo ⁊ tabernaculo elegit eſt maxīe pietatis et
charitatis. Vñ ⁊. ij. palip. vij. dr̄. ꝙ cuꝫ ſalo/
mon in hierl̄m ꝯpleuiſſet domū dñi apparuit
ei dñs nocte ⁊ ait. Audiui orōem tuā ⁊ elegi
locū iſtū mihi in domū ſacrificij. Si clauſe/
ro celū ⁊ pluuia nō fluxerit. mādauero ⁊ p̄ce/
pero locuſte vt deuoret terrā. ⁊ miſero peſtilē
tiā in ppl̄m meū. ꝯuerſus aūt ppl̄s meus ſup
q̄s inuocatū eſt nomē meum depꝛcatus me fu
erit ⁊ exquiſierit faciē meā. ⁊ egerint pñiam
a vijs ſuis peſſimis. ego exaudiā. de celo ⁊ ꝓ/
picius ero pctīs eoꝝ ⁊ ſanabo terrā eoꝝ. ocu
li quoqꝫ mei erunt apti ⁊ aures mee erecte ad
orationē eius. qui in loco iſto orauerit. Elegi
eñ ⁊ ſanctificaui locū iſtū. vt ſit nomen meuꝫ
ibi ī ſempiternuꝫ. ⁊ ꝑmaneāt oculi mei ⁊ cor
meū ibi cunctis diebus. ⁊ iō vt habet̄. xij. q.
i. futurā eccl̄iam. Vir religioſiſſimus Cōſtā/
tinus primus. fidē veritatis patenter adept⁹
licentiā dedit ꝑ vniuerſum orbem ſuo degen
tibus impio nō ſolū fieri xp̄ianos. ſed etiā fa/
bricandi eccl̄ias ⁊ p̄dia tribuenda ꝯſtituit. de
niqꝫ idē p̄fatus princeps donaria īmenſa con
tulit ⁊ fabricā templi prime ſedis. i. ap̄lice ſe/
dis. b. petri inſtituit. ¶ Dedicat̄ nāqꝫ ſiue ſci Q
ficat̄ material' eccl̄ia ad tria gñia officioꝝ. ſ. in
Apotecam medicinalium vnguentorum
Thesaurarium celeſtium donorum.
Scholā moralium documentorum.
Sunt nāqꝫ in eccl̄ia ſacrā vt ſpēs aromatice
in remediū oīm morboꝝ ſpūaliū ⁊ defectuuꝫ
Et ſūt. vij. in numero. ſ. baptiſmus ꝯfirmatō
eukariſtia. pnīa. ordo. mr̄imonium ⁊ extrema
vnctio. verſus. Abluo. firmo. cibo. dolet. vn
git̄. ordo. iungo. De iſtis hr̄ de ꝯſe. di. iiij.
Iſtoꝝ aūt ſacramētoꝝ ſufficientiā ⁊ ordinem
aſſignāt doctores quidā attendentes ꝙ ſunt
remedia ꝯ defectus. Hic defectus eñ ē du/
plex. ſ. penalis ⁊ culpabilis. ſi defectus ē cul/
pabilis. h̄ eſt tripliciter. vel originalis. ⁊ ꝯtra
hunc ē baptiſmus. vel actualis mortalis ꝯtra
quē eſt pnīa. vel actualis venialis. ꝯ quē eſt
extrema vnctio. Si aūt defectus eſt penalis
hoc eſt quadruplr̄. ſ. ignorātia in rōne ꝯ quē
eſt ordo in q̄ ꝯfert̄ clauis ſcientie vel eſt incli
natio ⁊ ꝓnitas ad malū in voluntate ꝯ quem
eſt eukariſtia. vel eſt infirmitas in iraſcibili ꝯ
quem eſt ꝯfirmatio. vel eſt ꝯcupiſcentia in cō
cupiſcibili. ꝯ quem eſt mr̄imonium. ¶ Sed R
q̄rit̄ vtꝝ oīa ſacrā noue legis habeant effica/
ciā ſuā a xp̄o vt inſtituente. vel vt ꝓmerente
Et videt̄ ꝙ ab ipſo vt inſtituente. ꝓbat̄ ſic
Nullum ſignuꝫ ad placitum ſignās hꝫ effica/
ciā. niſi ab inſtituente ⁊ aſſiſtente ſꝫ ſacrā ſunt
ſigna ſignantia ad placitum ſenſibilia. vnde
mgr̄. iiij. ſen. di. i. Sacrm̄ eſt ſignum grē vt
eius ſimilitudinem gerat ⁊ cā exiſtat. ⁊ greg. in
mora ⁊ ponit̄. i. q. i. Sacrm̄ eſt quo ſub tegi
mento reꝝ ſenſibilium ꝟtus dei opat̄ ſecreti
us ſalutē aīaꝝ. Nō ab ip̄o ſunt vt merente.
ꝓbat̄. ſacrā noue legis hñt efficaciā a chriſti
paſſione. g̃ ex merito xp̄i ꝯſequētia pꝫ. qꝛ al's
paſſio xp̄i nō eēt laudabilis ⁊ meritoria. niſi ī
quātum voluntarie accepta. Antecedens ꝓ/
bat̄ ꝑ aug. xv. de ci. dei. c. xxvi. vbi vult ꝙ ꝑ
vuln⁹ xp̄i laterale. q̄d erat hoſtium arce ſacrā
manauerūt ⁊ efficaciā habuerunt. Nō ideo ꝙ
ſacrā habueēt efficaciā a xp̄o primū vt ab in/
ſtituente. qꝛ ſolus ea potuit inſtituere. quare
omnia a xp̄o inſtituta reꝑiunt̄. primo baptiſ/
mus. qꝛ ioh. xv. legit̄ ꝙ diſcipuli eo viuente
baptizabāt. Itē Mar. vl. Euntes do. oīs
⁊c̄. De eucharistia pꝫ qꝛ primo fuit p̄dicata
⁊ p̄conizata diffuſe. Ioh. vi. Sed inſtitutio

eius facta eſt in cena. Luc. xxij. Hoc facite in
me. ⁊c̄. De ɔfirmatione matth. xix. qñ xp̄us
impoſuit manus ſup ꝑuulos. vñ ⁊ in primiti
ua eccl̄ia apl̄i ꝑ impoſitionē manuū cōfirma/
bant. act. viij. De ſacr̄o pn̄ie. ioh. xx. quoꝝ
remiſeritis pec. ⁊c̄. De ſacr̄o vnctionis extre
me mar. vi. legimꝰ ꝙ diſcipuli vngebāt oleo
multos infirmos ⁊ ſanabant̄. ſed hoc nō po/
terat fieri niſi virtute xp̄i inſtituentis hoc. de
ordine Luc. xxij. Hoc fac. in me. ɔme. Item
Joh. xx. Quoꝝ remi. pec. ⁊c̄. Hec em̄ dictio
ꝑcipue ꝑtinet ad ordinē ſacerdotalē. ſ. ptās
reſpectu corporis xp̄i veri ⁊ ptās reſpectu cor/
poris xp̄i miſtici. De mr̄imonio Matth. xix
Nūquid legiſtis ꝙ maſculū ⁊ feminā fec̄ eos
ſcꝫ deus. ⁊ dixit ſup̄ os ade. Quāobrē relin/
quet hō pa. ⁊c̄. Ex p̄dictis ſequuntur aliqua
correlaria primū ꝙ falſū eſt dicere ꝙ iacobus
inſtituerit ſacr̄m pn̄ie iaco. v. Cōfitemini al/
terutꝝ pctā vr̄a. qꝛ eiꝰ auctoritas nō erat. ſcḋm
ꝙ eſt falſa opinio dicentiū ꝙ ſacr̄m vnctiōis
ſit inſtitutū ab eodē iac. infirmat̄ quis in vo/
S bis inducat ⁊c̄. Dico ſcḋo ꝙ ſacr̄a habēt
efficaciā a merito xp̄i ⁊ a paſſione. ꝓbat̄ au/
ctoritate augu. xviij. de ciui. dei. In exordio
generis humani de latere viri dormiētis de/
tracta coſta edificata eſt femina. xp̄m ⁊ eccl̄iā
tali facto ꝓfigurari oportebat. ſopor quippe viri
dormientis mors erat xp̄i. cuius exanimis ī
cruce pendentis lancea latꝰ ꝑforatū eſt. atqꝫ
inde ſanguis ⁊ aqua ꝓfluxit. que ſacr̄a eē no/
uimus quibꝰ edificat̄ eccl̄ia xp̄i. Itē habetur
de con. di. iiij. c. ꝓprie. ⁊ extra de bap. ⁊ eius
effectu. c. maiores. Nā in xp̄i paſſione appa/
ruerūt oīa ſacr̄a. Baptiſmꝰ in aqua. Joh. ij.
Confirmatio in eius ſanguine q̄ ɔfirmauit in
bono. Euchariſtia. qꝛ ibi fuit idē ſacerdos. ⁊
hoſtia ſcḋm augu. iiij. de tri. Pn̄ia in cōfeſſiōe
latronis. Ordo qꝛ ibi fuit ſacerdos ſeipſum
offerens ſcḋm apl̄m ad heb. Hoc enim fecit ſe/
ipſū offerendo. Extrema vnctio ꝑ ſanguinē
linientē. Mr̄imoniū qꝛ ibi eccl̄iam ſibi copu
lauit. iuxta illud exo. iiij. Spōſus ſanguinū
T tu mihi es. Sed occurrūt dubia. primū
que fuerit neceſſitas inſtitutionis ſacr̄oꝝ. Di
cendū ꝙ neceſſariū fuit ad vnitatē ⁊ verā cō
formitatē religionis xp̄iane. vt ꝑ aliquod ſignū
ſenſibile cōuenirent inter ſe ⁊ diſtinguerent̄
ab infidelibus. Scḋo dubitat̄ que fuerit vti
litas. Dicendū ꝙ duplex. ſ. ꝓfectus boni. ⁊ reſi

ſtentia mali. meritū nanqꝫ cōſiſtit ꝑcipue ī ac/
tu nobiliſſime virtutis. ſ. latrie modo vſus ſa
cramētoꝝ ſūt vſus actꝰ latrie ꝑ igit̄ rō ſcḋi.
qꝛ ſunt munitiōes ɔ̄ hoſtiles inſultꝰ. Nā. vij
ſunt virtutes quibꝰ meremur vitā eternam.
ſcꝫ tres theologice. ⁊ iiij. cardinales. Et ī ad/
iutoriū fidei dat̄ baptiſmus. ad actū ſpei ex/
trema vnctio. ad actū charitatis euchariſtia.
ad actū prudentie ordo. ad actū fortitudinis
cōfirmatio. ad actū iuſtitie pn̄ia ad actū tem/
perantie mr̄imoniū. Sed quod illoꝝ ſit excel/ V
lentiꝰ. dicendū ꝙ baptiſmꝰ excedit alia rōne
efficacie de ɔſe. di. iiij. nā virtute eius dimit/
tunt̄ oīa pctā. q̄ ad culpā ⁊ quo ad penā. Eu/
chariſtia excedit rōne dignitatis ⁊ ſanctitatꝭ
de cōſe. di. ij. nihil. Cōfirmatio excedit rōne
ɔferentis. qꝛ a ſolo ep̄o ɔfert̄ ſic etiā ordo ſa/
cer. mr̄imoniū excedit rōne ſignificatiōis. qꝛ
ſignificat ɔiunctionē xp̄i ad eccl̄iam. ⁊ vnio/
nē diuine ⁊ humane nature. Sed fuerūt V
ne inſtituta ſacr̄a ꝓ quacūqꝫ lege. Dico ꝙ ſic
qꝛ deꝰ nec ꝓ tp̄e nature lapſe dereliquit ge/
nus hūanū ſine remedio neceſſario. ⁊c̄. ſed q̄
fuerūt. Rn̄deo nō eſt certū de tp̄e legis natu/
re. dicit̄ tn̄ ꝙ aliqua oblatio ⁊ fides parentum
ſcꝫ ꝓ tp̄e legis ſcripte circūciſio ɔ̄ originale ī
maſculis. ⁊ vt cōiter dr̄ a doctoribꝰ in femel/
lis fides parentū. Et quidā doctor dicit ꝙ lo/
tio aque. ⁊ ꝓbat ꝑ exech. xvi. pater tuꝰ amor/
reꝰ ⁊ mater tua cethea. etiā qñ nata es ī die or
tus tui. nō eſt p̄ciſus vmbilicꝰ tuꝰ. ⁊ nō es lo/
ta aqua in ſalutē. Hāc igit̄ eccl̄iam vbi tā p̄/
cioſa ⁊ ſalutifera habentur aromata atqꝫ vn/
guenta cū omni reuerentia ⁊ deuotione intra/
re debemus. vt deꝰ nobis ɔferat grām ⁊ ſalu
tē. qꝛ vt dr̄ geñ. xxviij. Vere nō eſt hic aliud
niſi domus dei ⁊ porta celi. Scḋo eccl̄ia
eſt thezaurarium celeſtium donorum ⁊ diuiti
arum in qua ſūt indulgentie multe ⁊ grē. quas
hō ɔſequi pōt. Nā theſaurꝰ eccl̄ie reconditus
in eccl̄ia ꝓuenit ex ſupabundantia meriti paſ
ſionis xp̄i. cuius gutta minima ſanguinis vel
ſudoris ſufficiens fuiſſet ad oīm peccatorum
expiationē. q̄ vnqꝫ fuerunt ꝑpetrata. qꝛ eiꝰ re
ſpectu nihil ſūt oīa. Etiā ex meritis ſanctiſſi/
me dei genitricis marie. que nec mortalit̄ nec
venialit̄ vnqꝫ peccauit. Cuius infinitas paſſio
nes ⁊ amaros dolores ī ſui filij paſſiōe ⁊ mor
te ſuſtinuerit. quibꝰ nobis meruit. Etiā ex me
ritis oīm ſcōꝝ martirꝝ quoꝝ ſanguis pro xp̄o

effuſus nobis maxime meruit. Etiã ex abun-
dantia meritoꝝ oĩm deuotoꝝ xpianoꝝ q̃ vl-
tra menſurã delictoꝝ vel debitoꝝ ſuoꝝ. ꝑ tri
bulatiões ⁊ afflictiões ſupererogauerunt. ⁊ no
y bis meruerũt. ¶ Item ieiunia. orõnes. ele-
moſyne caſtigationes quibus deo ſeruierũt
Hec oĩa ꝑ diuinã clemẽtiã in ſcrinio eccl'ie re
condita ſcõ petro ⁊ eius ſucceſſoribus colla-
ta ⁊ cõmiſſa. fidelibus in charitate vnitis di
ſpenſanda ⁊ diſtribuenda in dedicationibus
ꝓcinijs ⁊ feſtiuitatib⁹ ſanctoꝝ largiſſime di
ſtribuunt. vt vnuſq̃ſq ïuxta ſuã capacitatẽ
accipiat. Et iõ cũ ſũma hũilitate ⁊ deuotione
tabernaculũ eccl'ie eſt intrãdũ. cũ cõtritione
⁊ cordis dolore de pctĩs ⁊ ſic meret hõ veni-
am delictoꝝ alias non eſſet capax indulgenti
arum. Indulgentia nanq̃ ꝓſupponit dimiſſi
onẽ peccati. cum ſit quedã relaxatio pene de-
bite ꝓ pctĩs. Ex q̃ dicto pꝫ correlarie. ꝙ mul
ti ſunt ſtolidi ⁊ ſtulti. qui magnis laboribus
⁊ expenſis currunt ad dedicatiões. nec ꝯfeſſi
nec ꝯtriti. ⁊ iõ infructuoſe recedũt. ⁊ vtinam
nõ peiores ebrietatib⁹. ludis choreis. ⁊ his
z ſilibus redirent. ¶ Tertio eccleſia eſt ſchola
moraliũ documentoꝝ. ibi. n. fiũt ꝑdicatiões
exhortationes. orõnes. ꝓces. oblatiões. miſ-
ſe. in quibus oĩbus deo placat ⁊ miſcdia im-
petrat. vñ ezech. x. dr. ꝙ domus dñi imple-
ta eſt nube. i. doctrina ſalutari. orõne ſpũali.
etiam quibus corda arida irrigantur. ⁊ deus
mitigatur. Sed dolenter referendum ẽ ⁊ cõ-
querendum cum propheta Ezechiel. viij. cõ-
uerſus vidi ⁊ ecce. xxv. viri qui habebãt dor
ſa contra altare templi. ⁊ facies eorum cõtra
orientem. Et videte ſi propheta ⁊ deus per
prophetam cõqueſtus eſt. ꝙ antiquus popu-
lus non fuit attentus in domo domini. vbi
animalia irrationalia offerebantur. quid igi-
tur in modernis temporibus. ſi vidiſſet mul-
tos nõ ſolum ſine reuerentia. ſed cum irreue-
rentia magna venientes. nõ in humilitate. ſꝫ
cum ſuperbia ibidem ſtantes non orantes. ſꝫ
cum diſſolutione cauillantes. detrahentes.
nec verbum dei audientes. Quid dixiſſet ꝓ
pheta. Certe dico ꝙ illud verbum ſaluatoris
Domus mea domus orationis eſt. vos autẽ
feciſtis illam ſpeluncam latronum. procul-
dubio hoc dixit. quia inuenit ibi quatuor in
decentia. ſ. oues. boues. columbas. ⁊ nũmu-
larios. Inuenit enĩ deus primo in ſancta ec
cleſia boues. i. mentes mundi delectationib⁹
deditas que. ſolum de corpoꝝ conſolationi-
bus curant. ſed animam ⁊ ſpiritum negligũt
ſemper ad modum boum terram arantes. et
ſpiritum negligentes. quorum cor inſtar tal-
pe excecatur in terrenis ⁊ verſatur in eis. nec
vnq̃ mentes ſuas erigunt ad celeſtia. ſicut nec
bos. quia puluis terrene affectiõis excecauit
eos. Tales ſemper paleas ad modum boum
comedunt. i. in peccatis delectantur ⁊ vanis
quibus paleis fornax inferni eſt accenſa. hi
ſunt in domo domini ſicut latrones. Secũ-
do deus in domo ſua inuenit oues. i. mẽtes
vana intentione corruptas. quia exterius ꝓ-
tendunt ꝙ pure propter deum ad domũ do
mini vadunt ⁊ veniunt. ſed intentio multorũ
frequenter eſt corrupta. quia forte ad viden-
dum ⁊ audiendum vana ⁊ inutilia illuc acce-
dunt. Unde multi intrantes in domo domi-
ni exiſtentes. habent dorſa ſua ad altare. in-
ſpiciunt mulieres. mulieres econtra viros. ⁊
ad iſtum finem multi veniũt. ⁊ in illis ſub pel-
le ouina latet cor vulpinum. veniunt in veſti
mentis ouium. ⁊ intrinſecus ſunt lupi rapa-
ces. Iſti ſunt latrones qui ſpoliant in domo
domini homines mundis affectionibus. et
ſanctis meditationibus meritis ⁊ gratijs.
¶ Tertio inuenit ibi colũbas nõ ſimplices B
ſꝫ varijs pẽnis vanitatũ ornatas. ſic ĩ domo
dñi inueniunt. q̃ ſupbe ſe ornãt varijs veſti
mentis ⁊ colorib⁹ q̃ ſũt ſiles ſycali ſerpenti q̃
vt dicit Iſid. tanta ꝓfulget varietate dorſi.
vt in ſui admiratione intuẽtes inducat. ⁊ qꝛ
piger eſt q̃s curſu inuadere nequit ſui admi-
ratione intuẽtes rapit ⁊ quanto eſt diſcolor.
tãto in veneno deterior. Sic hõ ornat⁹ tanq̃
quoddã idolũ oculos ⁊ corda intuentiũ ad
ſe trahit. ⁊ ſtupida ⁊ inſenſata reddit. ⁊ ſic ea
ꝯcupiſcentiam rapit ⁊ veneno male delectatiõis
extinguit. ⁊ iõ. quãto ornatior ⁊ pulcrior. tan-
to pnitioſior. ⁊ iõ talis ornatus rethe diaboli
dr ad capiendũ animas. ¶ Sꝫ dicis non iõ
adorno me. vt capiam hoĩes. dico ꝙ facis ſi
cut latro qui non ꝑ ſe vult piſcari in viuario
domini vel venare in foreſta eius. tamen cõ-
modat rethe ſuum latroni audatiori. ſic ⁊ illi
dant corpa ſua diabolo ad decipiendum et
capiendum animas. multi enim volunt con-
cupiſci. quãuis concupiſcere nõ velit. ⁊ ideo
faciunt in templo ſpeluncam latronũ. Quar

to inuenit ibi nūmularios. qui nūmum ⁊ mo
netam eterni ceſaris ſcꝫ animam ſuam imagi
ne ad modum nummi inſignitam cambiunt.
⁊ vendunt diabolo pro modica delectatiōe
In eccl'ia nancꝫ nulla talis emptio fieri debꝫ
ſed redemptio ⁊ ſolutio peccatorum per con/
tritionem ⁊ dolorem ⁊ deuotam actionem.

¶ Dominica Reminiſcere.

Aſſumpſit ieſus
petrum iacobum ⁊ fratrem eiꝰ Jo/
hannem ⁊ duxit illos in montē ex
celſum ſeorſum. ⁊ trāſfiguratus eſt ante eos.
C Matth. xvij. ¶ Alkabitius in theorica pla/
netarum dicit. ꝙ qui volunt diuinari ī aſtris
ſuꝑ aliquibus effectibus ⁊ euentibus futuris
neceſſe ē vt altos montes adeāt. Cuius rōē
ſm ptholomeū almageſtis. iij. q̄ ſubtilitas
montani aeris ſubtilitatē atcꝫ limpiditatem
efficit rōnis. ſic volens diuinari ⁊ certificari
de effectibus grē ⁊ pietatis dei. ⁊ an ſit de nu/
mero ſaluādoꝝ exclusis oībus terrenis ⁊ mū
dialibus. per affectū veri amoris ⁊ charitatꝫ
ſurſū in deū aſcendat. ⁊ diuinitꝰ illuſtratur ⁊
ꝑfecte informat̄ quſcꝫ ad ꝑfectā lucē ꝑueniat
Sicut dr̄ de pe. di. ij. nō reuertebant̄. Deſi
derium iuſtoꝝ q̄ꝺ abſcꝫ obſtaculo eſt diuini
tus illuminat̄. quouſcꝫ ad ꝑfectā lucem ⁊ bea
tā ꝑueniat. diſcipuli igitur xp̄i relictis oībus
terrenis. q̄ ſincera dilectione ſolum xp̄m ac/
ceſſerunt p̄ alijs ſecreta diuinitatis meruerūt
ſpeculari in xp̄i tranſfiguratione. ¶ Querit̄
cum deus poſſit oēs hoīes ſaluare. cur petꝝ
⁊ iohannē aſſumpſit ad glīam ⁊ andream et
philippum vult dānare. Et videt̄ ꝙ ip̄e deꝰ
ſit cā. quare vnꝰ ſaluat̄ ⁊ alt' dānat̄. dicendū
ꝙ nunq̄ꝫ fuit hō adeo miſer in peccādo ī hac
vita cui deꝰ ſuā miſc'diam negaret ⁊ gratiam
dū tñ ſeip̄m capacē faceret. Nihil enim t ī vi
le tā immundū q̄ꝺ ſol illuſtret reiecto obſtacu/
lo. Uidemus nācꝫ in magnete cuius virtus
naturalis eſt attrahere ferruꝫ ⁊ ſemper trahit
niſi ferrum oleo inungatur. per quod virtus
magnetis impeditur. nec hoc eſt rōne magne
tis. cuius virtus eſt indifferens ad oē ferrum
ſed alterius impedientis. Sic deus natura/
liter eſt miſericors. ⁊ de natura ſua eſt omnes
indifferenter ad ſe trahere ⁊ clementer recipe
re. Un̄ ambro. in li. de pe. ⁊ allegat̄ de pe. di.
D i. c. medicina. ¶ Deus diffinitionē nō facit
q̄ miſc'diam ſuā oībus ꝑmiſit. glo. indifferen
ter quēlibet peccatorem recipit. niſi ſe pecca/
tis impediat. Eſt igitur diuina electio prede/
ſtinatio ſiue receptio vnius ⁊ nō alterius a li/
bera voluntate diuina. ⁊ ex mera gratia. nullā
penitus habens cauſam. Qua autem repro/
batio ⁊ reiectio nunq̄ꝫ eſt ſine cauſa. cū nullus
damnetur niſi pro peccato originali vel actu/
ali mortali. Electio igitur dei eſt ſine meritis
ſed reprobatio non ſine demeritis nec repro/
batio facit alicui iniuriam. quod oſtendit̄ per
exemplum. b. Augu. in li. de p̄deſtinatiōe ſic.
Si vnus habet duos debitores. q̄ ſm iuſti/
tiam tenent̄ ſibi ſatiſfacere ſi exigit ab vtrocꝫ
debitū. nec illi nec iſti iniuriat̄. ſi etiam donat
vni ⁊ remittit ⁊ ab altero exigit. quis ſane mē
tis dicere pōt ꝙ faciat iniuriā illi a quo exigit
modo propoſitum accipiamus in deo ⁊ hoīe
Nam apoſtolus dicit. ꝙ per vnum hominē
peccatum intrauit. ſ. originale per q̄ꝺ omnes
ſumus obligati per primum peccatum. // Si
nunc vni dat ⁊ alteri non. quis poteſt eum iu
ſte de hoc redarguere. certe nullus. remittit
ergo cui vult. ⁊ cui non vult non remittit. ſꝫ
indurat permiſſiue. q. ei gratiā non infundit.
E ¶ Sed cur permittit hominē peccare cuꝫ p̄/
cauere poſſit. vt nō habeat cām reprobatio/
nis. Dico ꝙ ideo. quia deus ex ſua ꝑuiden/
tia nouit de maximo malo. maximum bonum
elicere. ita ꝙ non eſt adeo magnum malum.
q̄ꝺ non in magnum bonum conuertat̄. Non
enim eſſet magnum in artifice de bona mate/
ria bonum parare artificium ⁊ nobile. ſed ſi d̄
vili materia precioſum opus faceret. magne
foret reputationis. Sic dico ꝙ iam deus ex
ſua prouidentia magnum malū permittit fie/
ri. vt inde bonum magnum eliciat. Naꝫ ꝙ lu
cifer cecidit magnū malum fuit. ſed illud ma
gnum malum deus ordinauit ad hoīs creati/
onem lapſuꝫ hominis ad chriſti incarnatiōeꝫ
quod fuit ſummum bonum. ideo dicit greg.
in benedictione cerei paſcalis. O felix culpa
que talem ac tantum meruit habere redem/
ptorem. Ordinauit enim deus malum repro
boꝝ ad quadruplex bonū electoꝝ. Primum
ad extollendū eoꝝ laudē. ſi eñ rōnalem crea/
turā feciſſet inpeccabilē nullus electus eſſet
laudabilis ex eo ꝙ nō peccaſſet. q̄ nullꝰ lau/
datur de hiis q̄ nō ſunt in ſua p̄tāte. Uñ ꝰ nā/
cꝫ nō laudat̄ de ſilētio. vñ gre. in mor. Deꝰ